

en Pariserrejse for Arbejdere. Den ærede Indenrigsminister stillede sig straks villig til den Tanke.

Hvorvidt Lockouten har haft stor Indfyldelse paa de store Statsarbejder, som i den senere Tid have foreligget i Aalborg, kan jeg ikke sige, men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at disse Arbejder ere gaaede i højeste Grad sændrægtig fremad. Den 19de Marts 1898, altsaa for 1½ Aar siden, blev ved særlig Lov bevilget 1 Mill. Kr. til en ny Statsbanegaard i Aalborg. Denne Statsbanegaard er saa at sige ikke paabegyndt endnu; der var ikke begyndt paa den før Lockouten, og under Lockouten er der ingen Ting sket. Nu efter Lockouten er der begyndt nogle Jordarbejder, men det forekommer mig rigtignok, at et Stykke Arbejde af den Natur burde være fremmet ganske anderledes. Vel ved jeg, at der kan være nogle Forhindringer, nogle Sinkelser, idet Privatbanerne og Statsbanegaarden skulle føres sammen, men jeg synes alligevel, at der maatte kunne været arbejdet derpaa med ganske anderledes Fart. Der blev paa sidste Finanslov bevilget Penge til en ny Toldbod. Den er ikke paabegyndt endnu. Man er i Færd med og maaske lige i Dag bleven færdig med at nedrive den gamle. Men før Lockouten begyndte, blev der kørt Pæle ned til Toldboden, og de skulde bruges til en Prøveramning for at undersøge Grundforholdene. Saa kom Lockouten, og saa fandt der ingen Prøveramning Sted, og jeg tror heller ikke, den har fundet Sted senere. Ærede Medlemmer ville erindre, at der paa sidste Finanslov blev bevilget 35,000 Kr.s Tilskud til en Kirke i Aalborg. Der blev gjort gældende, at der var stor Kirke-trang. Den er slet ikke paabegyndt endnu. Af og til kommer der drattende et Læs Grus ud paa den Plads, der er udset til Kirken, men det er alt, hvad man kan se af den ny Kirke. Som ærede Medlemmer ville erindre, talte jeg mod denne Bevilling, og jeg oplyste, at Forholdet var ikke, som der stod anført, at man kun havde 2 Kirker i Aalborg, men at man for det første har tre officielle Kirker og dernæst en hel Mængde private, og disse private Kirker ere temmelig store, mange af dem i alt Fald. Nu er det saadan, at naar private Folk slaa sig sammen og i Fællesskab bygge sig en Kirke, have de ikke Brug for den officielle Kirke, og det har derfor stor Betydning, at der i en By som Aalborg er rejst ikke saa faa private Kirker foruden de tre, der ere i Forvejen. Men som sagt

Bevillingen blev given, og det eneste, jeg paataaler her, er, at naar endelig Pengene ere bevilgede, og der er saa stor Kirke-trang, som der siges, hvorfor bliver saa saadanne Arbejder ikke fremmede? Dette har den højtærede Indenrigsminister selvfølgelig heller ingen Skyld i, idet han ikke har været Minister ret længe, men jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa, for det gaar maaske saadan andre Steder, og det kunde dog sikkert være heldigt, om der kom noget mere Fart i Administrationen i al Almindelighed.

Jeg vil henlede Opmærksomheden paa et andet Forhold, hvor man ogsaa, forekommer det mig, har handlet meget sændrægtigt. I Juni Maaned 1898 skete der et Ulykkestilfælde ved Jærnbangestationen i Aalborg eller rettere sagt lige uden for Stationen. En Kone ved Navn Maren Michaelsen blev overkørt og kom slemt til Skade. Nu har Statsbaneadministrationen fundet, at denne Kone bør have en aarlig Understøttelse, og der findes i den Anledning paa § 6 opført 150 Kr. som aarlig Understøttelse til hende. Det er meget smukt gjort dette, al den Stund man er kommen til den Overbevisning, at Ulykkestilfældet skyldtes Konens egen Uforsigtighed, men det forekommer mig at være vel sent, at man først i Aar opfører dette Beløb paa Finansloven, medens det dog er fem Fjerdingaar siden Ulykken skete. Naar der havde været en lille Smule Fart i Administrationen, kunde man jo nok have faaet denne aarlige Understøttelse opført paa forrige Finanslov. Hvem har maattet betale alle Udgifter ved Konens Helbredelse? Jeg ved det ikke, men jeg tror bestemt, at det har den paagældende Kones Kommune, og naar man fra Statens Side kommer til det Resultat, at man vil give Konen en aarlig Understøttelse, synes jeg, man burde have kunnet tage denne Bestemmelse saa betids, at man kunde have opført enten dette Beløb eller en midlertidig Understøttelse paa forrige Finanslov. Jeg skal bemærke, at denne Passage er overordentlig farlig. Den ligger lige uden for Byen, og den passeres daglig af Masser af Børn. Det har undret mig mange Gange, at ingen Børn kom til Skade, for der er aldeles intet Opsyn, uagtet den fører direkte over til det Anlæg, hvor Børnene færdes meget. Heldigvis er der ikke sket flere Ulykker, og det maa i første Række tilskrives Personalets store Agtpaa-givenhed. Nu vil der finde en Ombygning Sted, saa forhaabentlig sker der ikke værre Ting.